

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА
ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Мр Милица Томовић
ТЕМАТСКИ, МОТИВСКИ, СТИЛСКИ И ЖАНРОВСКИ РЕФЛЕКСИ
УСМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ У СТВАРАЛАШТВУ ЗА ДЕЦУ БРАНКА В.
РАДИЧЕВИЋА

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

12. октобар 2012, Наставно научно веће Филозофског факултета

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

Проф. др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовна професорка за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмети: Народна књижевност, Књижевност за децу), изабрана 8. 7. 2010, Филозофски факултет у Новом Саду (менторка);

Проф. др Марија Клеут, емеритус;

Др Зорица Хаџић, доценткиња за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмет: Српска књижевност и јужнословенске књижевности), изабрана 7. 6. 2012, Филозофски факултет у Новом Саду;

Др Зорана Опачић, доценткиња за ужу научну област Увод у тумачење књижевности и Књижевност за децу и младе (предмет: Књижевност за децу), изабрана 23. 3. 2010, Учитељски факултет у Београду.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име, име једног родитеља, презиме:

Милица, Миодраг, Томовић

Датум и место рођења, општина, република:

16. април. 1978, Београд, Савски венац, Србија

Датум одбране, место и назив магистарске тезе:

28. децембар .2007. Филолошки факултет, Београд

ПРИПОВЕДНИ СВЕТ МИЛЕТЕ ЈАКШИЋА

Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:

Наука о књижевности

Приказ научних стручних радова са оценом:

1. ПРИПОВЕДНИ СВЕТ МИЛЕТЕ ЈАКШИЋА, магистарски рад **M72(3)**

Магистарски рад кандидаткиње припада области науке о књижевности, као и предложена тема докторске дисертације. Рад анализира тридесет Јакшићевих приповедака и недовршено дело *Роман усамљена човека*. Једно поглавље посвећено је могућим Јакшићевим узорима у грађењу приповедног света (Едгар Алан По, Аделберт Шамисо). Основни елементи Јакшићевог приповедног света табеларно су приказани. Анализом Јакшићевог приповедног света показано је да његова проза припада епохи реализма, али да у њој постоје и лирски елементи романтичарског порекла, као и наговештаји модерне

приповетке, са елементима натурализма и надреализма.

Рад показује развијене аналитичке способности кандидаткиње и способност за бављење научним радом.

2. ПРИПОВЕДНИ СВЕТ МИЛЕТЕ ЈАКШИЋА, Београд: Чигоја штампа, 2008, стр. 163 **M42(5)**

Монографија је настала од магистарског рада.

3. ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РАКИЋЕВЕ ПЕСМЕ „НА ГАЗИМЕСТАНУ“, *Школски час, часопис за методiku наставе српског језика и књижевности*, год XXIV, број 2, Београд, 2006, стр. 119–123. **M53(1)**

Рад укршта слојевиту анализу Ракићеве песме, остварену са врло добрим увидом у усмено стваралаштво, историјски и културни контекст теме, са добрим познавањем поетских узуса српске модерне, те са скрупулозном методичком обрадом наставне јединице.

4. Група аутора, ПРИРУЧНИК ЗА НАСТАВНИКЕ, коауторка. Београд: Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања, 2010, стр. 77 **M45(1,5)**

Сама чињеница да је кандидаткиња укључена у овај ауторски тим сведочи о њеној високој стручности и особено је признање.

5. ПРИПОВЕДАЧ МИЛЕТА ЈАКШИЋ, *Прича, часопис за причу и приче о причама*, год. 5, број 15/16, Министарство културе Србије, Београд, 2012, стр. 62–67. **M53(1)**

Рад се бави анализом приповедачког поступка Милете Јакшића и указује на јединствени, хомогени приповедни свет, у коме преовладавају осећање усамљености, страх од смрти, самоће, изопштења из патријархалне средине, што се манифестује као панични страх, халуцинације, снови, те кроз фантастику са етнолошком, фолклорном основом.

ОБРАЗЛОЖЕНИ КРИТЕРИЈУМИ И РАЗЛОЗИ НА ОСНОВУ КОЈИХ СЕ ЗАСНИВА ПОЗИТИВНА ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Целином свог досадашњег рада Милица Томовић је посведочила истинску заинтересованост за књижевна истраживања каква намеће предложена тема. Њен магистарски рад сведочи и о истанчаном читалачком сензибилитету. Кандидаткиња је показала аналитички таленат, способност слојевитог и комплексног сагледавања проблема, добро познавање књижевноисторијских и поетичких факата, способност да властиту тему сагледа и у националном и у општем контексту, интересовање за релације између усмене и писане књижевности, добар инстинкт у избору и формулисању теме, вредноћу и амбицију. Њени радови показују добро познавање и функционално коришћење како извора тако и литературе и леп, однегован, уравнотежен стил.

Због свега реченог, сматрамо да је кандидаткиња подобна да ради докторску дисертацију.

ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

Предложена менторка подобна је због следећих разлога: Др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовна је професорка за научну област Српска и јужнословенске књижевности с теоријом књижевности, ауторка је 5 монографија и 2 приређене књиге и преко сто педесет радова из области изучавања народне књижевности, књижевности за децу, драме. Учествовала је на светском конгресу ИРСЦЈ (удружења за изучавање књижевности за децу) и на више домаћих скупова из ове области и објавила преко двадесет радова. Тренутно је у штампи њена књига *Госпођи Алисиној десној ноzi* (издавач: Змајеве дечје игре), која је у целини посвећена изучавању књижевности за децу. На основним студијама држи курсеве Књижевност за децу и Интерпретације књижевности за децу. Добитница је награда Златна српска књижевност и стеријине награде за театрологију.

Др Љиљана Пешикан-Љуштановић менторка је 11 магистарских радова, 4 (већ одбрањене) докторске тезе и 4 докторске тезе које су у процесу израде. Прожимањем књижевности за децу и усмене књижевности баве се већ одбрањена магистарска теза Снежане Шаранчић-Чутура, РЕФЛЕКСИ УСМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ У СРПСКОЈ ПРОЗИ ЗА ДЕЦУ ПОСЛЕДЊЕ ДЕЦЕНИЈЕ 20. ВЕКА, магистарска теза Драгославе Жутић, КЊИЖЕВНА ИНТЕРПРЕТАЦИЈА УСМЕНЕ ПРОЗЕ У СТАРИЈИМ РАЗРЕДИМА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ КАО ОСНОВ ЗА МЕТОДИЧКУ ОБРАДУ, докторска теза Снежане Шаранчић-Чутура, УСМЕНА КЊИЖЕВНОСТ /ПОЕТИКА, ЖАНРОВИ, СТИЛ/ У СТВАРАЛАШТВУ ЗА ДЕЦУ И ОМЛАДИНУ БРАНКА ЋОПИЋА и докторска теза Тамаре Грујић РЕФЛЕКСИ УСМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ У ПОЕЗИЈИ ЗА ДЕЦУ ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА ЗМАЈА – ЗАСТУПЉЕНОСТ И ФУНКЦИЈА. (Наводимо само тезе се тичу књижевности за децу.)

ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Тема докторске дисертације ТЕМАТСКИ, МОТИВСКИ, СТИЛСКИ И ЖАНРОВСКИ РЕФЛЕКСИ УСМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ У СТВАРАЛАШТВУ ЗА ДЕЦУ БРАНКА В. РАДИЧЕВИЋА добро је формулисана, пошто јасно оцртава будуће поље истраживања и основну тематску преокупацију рада.

2. предмета (проблема) истраживања

Укупно стваралаштво за децу Бранка В. Радичевића (1925–2001) у предложеној тези требало би да буде сагледано са становишта рефлекса српске и јужнословенске усмене књижевности. Истраживање би требало да покаже у којој мери се вредност и значење Радичевићевог писања за децу заснива на преузимању тематских, мотивских, стилских и жанровских образаца усмене књижевности, али и на њиховом преобликовању и усаглашавању са пишчевим временом, природом рецепијената и специфичним одликама стварања за децу.

Овај предмет истраживања добро је формулисан, релевантан, а по обиму грађе и значају унутар српске књижевне традиције уопште, као и унутар српске књижевности за децу – дисертабилан.

3. познавања проблематике на основу изабране литературе

Литература је подељена на примарну и секундарну. **Изабрана литература је довољно обухватна и показује добро познавање литературе.**

ПРИМАРНА ЛИТЕРАТУРА

Изабрана дела Бранка В. Радичевића, књ. I – V, Београд, "Вук Караџић", 1978.

Књиге за децу:

Приче о дечацима, Сељачка књига, Сарајево, 1952.

Дух ливада, приче, Народна Просвјета, Сарајево, 1954.

Бајка о шаљивчини, Свјетлост, Сарајево, 1957.

Учени мачак, роман, Народна просвјета, Сарајево, 1957.

Чудотворно око, приче и бајке, Просвета, Београд, 1964.

Бајка о шаљивчини и друге приче, Веселин Маслеша, Сарајево, 1967.

Бајке о гуслама, Веселин Маслеша, Сарајево, 1967.

Гвозден човек и друге приче, Младо поколење, Београд, 1967.

Ђаволије и друге приче, Итерпрес, Београд, 1967.

Посластичарница код веселог чаробњака, Светлост, Сарајево, 1950.

Песме о мајци, Српска књижевна задруга, Београд, 1972.

Деветаци, приче, "Вук Караџић", Београд, 1976.

Скитница или песме и приче за децу, "Вук Караџић", Београд, 1985.

Приче о животињама, Београд, 1990.

Како је Јошика отишао на небо, приче из циганског живота, Београд, 1992.

Усмена књижевност, збирке, избори:

Вук Стефановић Караџић, *Српске народне пјесме*, I–IV

Вук Стефановић Караџић, *Српске народне приповијетке*

Вук Стефановић Караџић, *Српске народне пословице и друге различне као оне у обичај узете ријечи*

Вук Стефановић Караџић, *Српски рјечник : иступачен њемачкијем и латинскијем ријечима*

Караџић, Вук Стеф., *Српске народне приповијетке*, сакупио их и на свијет издао Вук Стеф. Караџић, према издању: Сабрана дела Вука Караџића, књ.3, приредио Мирослав Пантић, Просвета, Београд 1988.

(Сва дела ће се користити у критичком издању Просвете.)

Карановић, Зоја, *Два су цвијета у бостану расла: избор љубавних и породичних народних лирских песама*, изабрала и приредила Зоја Карановић, Завод за издавање уџбеника, Нови Сад, 1991.

Карановић, Зоја, *Град градила бјела вила: избор митолошких, обредних и обичајних народних лирских песама*, изабрала и приредила Зоја Карановић, Завод за издавање уџбеника, Нови Сад, 1991.

Карановић, Зоја, *Жетву жела вила и девојка: избор посленичких народних лирских песама*, изабрала и приредила Зоја Карановић, Завод за издавање уџбеника, Нови Сад, 1991.

Карановић, Зоја, *То је песма што истина није: избор шаљивих лирских народних песама*, изабрала и приредила Зоја Карановић, Завод за издавање уџбеника, Нови Сад, 1991.

Карановић, Зоја, *Пуна тензија златних колачића: приручник народног песништва за децу, васпитаче и учитеље*, изабрала, приредила и уводни текст написала Зоја Карановић, Платонеум, Нови Сад, 2005.

Клеут, Марија, *Није благо ни сребро ни злато: неисторијске народне песме. Народне песме о Немањићима и Мрњавчевићима*, Завод за уџбенике и наставна средства, Нови Сад, 1991.

Клеут, Марија, *Спомиње се Краљевићу Марко као добар данак у години: избор епских народних песама о Марку Краљевићу*, Завод за издавање уџбеника, Нови Сад, 1991.

Клеут, Марија, *Сви осташе, госпо, у Косову. Народне песме о Косовском боју и покосовским временима*, Завод за уџбенике и наставна средства, Нови Сад, 1991.

Клеут, Марија, *Што одврже тебе у хајдуке: избор народних песама о хајдуцима*, Завод за уџбенике и наставна средства, Нови Сад, 1991.

Клеут, Марија, *И јуначки живот одржати. Избор народних песама о ускоцима и крајишницима*, Завод за уџбенике и наставна средства, Нови Сад, 1991.

Клеут, Марија, *Златна жица преко белог света*, Светови, Нови Сад, 1992.

Самарџија, Снежана, *Антологија народних бајки*, приредила и предговор написала Снежана Самарџија, Политика – Народна књига, Београд 2005.

Биће коришћене и друге антологије народне књижевности од Војислава Јовановића Марамбоа и Јаше Продановића, преко избора Војислава Ђурића, Владана Недића, Миодрага Павловића, Снежане Самарџије, Зоје Карановић, до оних објављених у Антологијској едицији *Десет векова српске књижевности* (антологије Марије Клеут и Љиљане Пешикан-Љуштановић).

ОПШТА ЛИТЕРАТУРА.

Бетелхајм, Бруно, *Значење бајки*, Зенит, Београд, 1976.

Бошковић-Стули, Маја, *Усмена књижевност као умјетност ријечи*, Загреб, 1975.

Бошковић-Стули, Маја, *Усмена књижевност некад и данас*, Београд, 1983.

Бошковић Стули, Маја, *О народним приповијеткама*, у књизи *Усмена*

књижевност. *Избор студија и огледа*, приредила Маја Бошковић Стули, Школска књига, Загреб 1971.

Велек - Ворен, *Теорија књижевности*, Београд, 1974.

Виготски, Лав, *Психологија уметности*, Београд, 1975.

Власова, Марија, *О бајци као уметничком систему*, Београд, 1989.

Вуковић, Ново, *Иза граница могућег*, Београд, 1979.

Вуковић, Ново, *Увод у књижевност за децу и омладину*, Никшић, 1989.

Вуковић, Ново, *У ведрим просторима детињства*, Београд, 1974.

Дрндарски, Мирјана, *Народна бајка у модерној књижевности*, Београд, 1978.

Зећевић, Слободан, *Митска бића српских предања*, "Вук Карацић" – Етнографски музеј, Београд 1981.

Ингарден, Роман, *Доживљај, уметничко дело и вредност*, Београд, 1975.

Јекнић, Драгољуб, *Српска књижевност за децу*, 1, 2, 3. књига, Београд, 1994.

Кољевић, Светозар, *Вјечна зубља*, Београд, 2005.

Лити, Макс, *Европска народна бајка*, превод с немачког Душица Милојковић, Орбис, Београд 1994.

Лихачов, Димитрије Сергејевич, *Уметничко време у фолклору, Уметнички простор у скасци*, у књизи: *Поетика старе руске књижевности*, СКЗ, Београд 1972, 262-296. и 404-410.

Лукић, Драган, *Бајка о животу детета*, Београд, 1978.

Љуштановић, Јован, *Црвенкапа грицка вука: студије и есеји о књижевности за децу*, Дневник - Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2004.

Љуштановић, Јован, *Дечји смех Бранислава Нушића: (уметност Нушићевог хумористичког приповедања за децу)*, Виша школа за образовање васпитача, Нови Сад, 2004.

Љуштановић, Јован, *"Мале бајке" Стевана Раичковића у контексту српске рецепције Ханса Кристијана Андерсена*, Матица српска, Нови Сад, 2007.

Љуштановић, Јован, *Брисање лава: (поетика модерног и српска поезија за децу од 1951. до 1971. године)*, Дневник: Висока школа струковних студија за образовање васпитача, Нови Сад, 2009.

Љуштановић, Јован, *Принцеза лута замком: теоријска мисао о књижевности за децу из окриља Змајевих дечјих игара*, избор и предговор Јован Љуштановић, Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2009.

Љуштановић, Јован, *Књижевност за децу у огледалу културе*, Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2012.

Марјановић, Воја, *Савремена југословенска прича за децу*, Београд, 1990.

Марјановић, Воја, *Огледи савремене књижевности за децу*, Београд, 1971.

Милинковић, Миомир, *Књижевност за децу и младе-поетика*, Ужице, 2012.

Милошевић, Нада, *Од бајке до изреке*, Београд, 2006.

Милошевић, Нада, *Фолклор као феникс*, зборник МС за књижевност и језик, LIII, св. 1-3, Нови Сад 2006.

Вуковић, Ново, *Увод у књижевност за децу и омладину*, Унирекс, Подгорица 1996.

Огњановић Драгутин, *Смешно чудо, Антологија српске хумористичке поезије за децу*, Хуморно виђење света, Горњи Милановац, 1990.

Олујић, Гроздана, *Поетика бајке*, Београд, 1982.

Опачић, Зорана, *Поетика бајке Гроздане Олујић*, Српска књижевна задруга, Београд 2011.

Опачић, Зорана, *Елементи ауторске бајке у делима српских писаца 21. века: (М. Зупаниц, Бајка из буџака, Г. Тимотијевић, Седмо краљевство и П. Теофиловић)*, Београд, 2010.

Опачић, Зорана, *Наивна свест и фикција*, Нови Сад, Змајеве дечје игре, 2011.

- Петковић, Новица, *Огледи из српске поезике*, Београд, 1990.
- Петровић, Тихомир, *Историја српске књижевности за децу*, Врање, 2001.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Станаја село запали. Огледи о усменој књижевности*, ДОО Дневник – Новине и часописи, Нови Сад 2007.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Усмено у писаном*, Београдска књига, Београд 2009.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Кад је била кнежева вечера?*, Позоришни музеј Војводине, Нови Сад 2009.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана – Зоја Карановић, *Послови и дани српске песничке традиције*, Светови, Нови Сад 1994.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Поука традицијског низа*, Детињство 1996/4, 56–57.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Усмена књижевност и традиционална култура у роману 'Поп Ђира и поп Спира – заступљеност и комичка функција*, Књижевност и језик, год. LIII, бр. 3-4, Београд 2006, 223–232.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Усмена и ауторска бајка – нацрт за типологију односа*, у зборнику: *Синхронијско и дијахронијско изучавање врста у српској књижевности*, Научни скупови, књ. 1, Филозофски факултет, Нови Сад – Дневник, Нови Сад 2007, 345–357.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Вукови записи као српска 'општепозната прича'*, у зборнику: *Актуелност Вукових порука. Округли сто Вукове задужбине (Вуков сабор – 13. септембар 2008)*, Вукова задужбина, Београд 2009, 79–101.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Културна прожимања као књижевна авантура – Владимир из чудне приче среће браћу Грим*, Детињство. Часопис о књижевности за децу, год. XXXVI, бр. 4, зима 2009 (објављено у 2010), 50–54.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Дете у усменој успаванци – узрасни или обредни статус?*, Детињство. Часопис о књижевности за децу, год. XXXVIII, бр. 1, пролеће 2011, 13–22.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Усмено предање у ауторским бајкама Гроздане Олујић*, Жива реч. Зборник у част проф. др Наде Милошевић-Ђорђевић, Балканолошки институт САНУ : Филолошки факултет, Београд, 2011, 479–497.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Сакрални, социјални, историјски и психолошки простори љубавне усмене лирике*, Језик, књижевност, култура – Новици Петковићу у спомен. Зборник радова, Институт за књижевност и уметност – Филолошки факултет, Београд, 2011, 339–364.
- Пешикан Љуштановић, Љиљана, *Усмена успаванка – условност жанра*, Годишњак катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Посвећено успомени на проф. др Радмилу Пешић. Год. VI. београд 2011: Филолошки факултет, 131–148.
- Проп, Владимир, *Морфологија бајке*, Београд, 1982.
- Проп, Владимир Јаковљевич, *Хисторијски коријени бајке*, превела Вида Флакер, Свјетлост, Сарајево 1990.
- Радикић, Василије, *Змајево песничтво за децу*, Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2003.
- Радикић, Василије, *Цврчак или мрав: огледи из књижевности за децу*, Змајеве дечје игре, Нови Сад, 2010.
- Радуловић, Немања, *Слика света у српским народним бајкама*, Београд, 2009.
- Речник књижевних термина*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 1985.
- Самарџија, Снежана, *Облици усмене прозе*, Београд 2011.
- Самарџија, Снежана, *Краљевић Марко Борисава Михаиловића Михиза и усмена традиција*, МСЦ, 25/1
- Самарџија, Снежана, *Структура шаљиве народне приче*, МСЦ, 35/2, Београд, 2006, 57-63.

Самарџија, Снежана, *Биографија епских јунака*, Београд, 2008.

Самарџија, Снежана, *Поетика усмених прозних облика*, Народна књига – Алфа, Београд 1997.

Смиљковић, Стана, *Ауторска бајка*, Врање, 1999.

Станковић-Шошо, Наташа, *Топос пута у српској народној бајци*, Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд 2006.

Тодоров, Цветан, *Увод у фантастичну књижевност*, Београд, 1987.

Требјешанин, Жарко, *Савремена истраживања склопа, стила и смисла бајке*, поговор у књизи: Макс Лити, *Европска народна бајка*.

Чапек, Карел, *О теорији бајке, Народна бајка у модерној књижевности*, Београд, 1978.

Шкловски, Виктор, *Функције јунака чудесне бајке*, Београд, 1984.

4. Циљеви истраживања:

– Дати преглед стварања за децу Бранка В. Радичевића и указати на позицију ових дела унутар ауторовог дела у целини.

– Указати на то које теме преузима из усмене књижевности и како их преобликује и прилагођава детету–читаоцу.

– Истражити које мотиве преузима из усмене књижевности и како их преобликује и прилагођава детету–читаоцу.

– Указати како стил и језик усмене књижевности утичу на Радичевићев стил и језик и, пре свега, како их он преобликује и прилагођава детету–читаоцу.

– Испитати жанровску природу Радичевићевог стварања за децу и испитати колико и како жанрови усмене књижевности утичу на њу.

– Прецизније установити место и улогу Бранка В. Радичевића у традицијском низу српске књижевности за децу.

добро су постављени и релевантни.

5. очекиваних резултата (хипотезе)

Кандидаткиња полази од следећих претпоставки: да је Бранко В. Радичевић аутор који се, понајвише у делима намењеним деци, вратио изворној српској усменој традицији, изградивши особити тип уобличавања јунака и особену митологизацију света у својим песмама и бајкама. Поетика стварања за децу Бранка В. Радичевића, како имплицитна тако и експлицитна (у прози и стиху овај аутор често пише о чину приповедања, о шаљивој причи), наративни ритам који остварује пренаглашавањем (деминутиви, аугментативи) и особита фантастика, која сеже све до примордијалног принципа опозиције – у великој мери јесу усмене провенијенције, као и структура његових бајки, шаљивих прича и прича из живота. Истраживање свих ових аспеката Радичевићевих дела за децу требало би да јасније осветли и потпуније осветли његов значај, вредност и иновативност као писца за децу, а тиме и да допринесе јаснијем сагледавању односа савремене српске књижевности за децу и усмене књижевне традиције.

Радне хипотезе су добро постављене, а очекивани резултати релевантни и значајни за науку.

6. плана рада

1. Увод: утврђивање предмета истраживања, објашњење полазишта и места рада и потебе за оваквом врстом истраживања.

2. Аналитички приступ делима у историјској и поетичкој перспективи.

3. Рефлекси српске усмене књижевности: тематски, мотивски, стилски и жанровски и њихово преобликовање и усаглашавање са пишчевим временом, природом рецепијената и специфичним одликама стварања за децу.

6. Закључак

Овако формулисан план рада је добро конципиран одговара циљевима и очекиваним исходима истраживања.

7. метод и узорак истраживања

У раду је предвиђена примена следећих метода: компаративног, текст-метода, семиотичког истраживања, истраживање рецепције, анализе текста и контекста.

Сматрамо да су предвиђени методи истраживања примерени планираним циљевима и хипотезама рада.

Узорак за ово истраживање чиниће цело стваралаштво за децу Бранка В. Радичевића и корпус усмене књижевности (Вукове збирке, антологије и избори) и етнолошка грађа, као и постојећа литература о Радичевићевом стваралаштву за децу.

Сматрамо да је овако замишљени узорак добро изабран и примерен предвиђеној теми, циљевима и планираним резултатима рада.

8. места, лабораторије и опреме за експериментални рад

Рад не подразумева лабораторијска истраживања.

9. методе статистичке обраде података и осталих релевантних података

Рад не подразумева методе статистичке обраде података.

VI ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

Пошто је реч о обимном и сложенем испитивању, које би се базирало на релевантним, а недовољно истраженим проблемима, доприносећи, при том, прецизнијем књижевноисторијском, поетичком и културолошком сагледавању српске књижевности за децу и продубљенијем увиду у дело релевантног, а недовољно валоризованог ствараоца – сматрамо да су предложена тема и проблеми које кандидаткиња намерава да истражи такви да представљају допринос науци и зато **предлажемо Већу да мр Милицу Томовић одобри израду докторске дисертације под предложеним насловом ТЕМАТСКИ, МОТИВСКИ, СТИЛСКИ И ЖАНРОВСКИ РЕФЛЕКСИ УСМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ У СТВАРАЛАШТВУ ЗА ДЕЦУ БРАНКА В. РАДИЧЕВИЋА.**

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовна професорка
за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности
са теоријом књижевности, Филозофски факултет у Новом Саду (менторка)

Проф др Марија Клеут, емеритус

Др Зорица Хацић, доценткиња за ужу научну област
Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности,
Филозофски факултет у Новом Саду

Др Зорана Опачић, доценткиња за ужу научну област Увод у тумачење
књижевности и Књижевност за децу и младе, Учитељски факултет у Београду
